

16 e tref Joh. 11:28-44
Västerslättskyrkan 20120923

Vi lever i en värld där döden gör sig påmind gång på gång. De allra flesta söndagarna under ett år blir vi påmind om detta när vi läser våra tacksägelser. Ibland blir vi själva berörda av döden när någon av de nära får sluta sitt jordelivs vandring.

Även Jesus hade fått dödsbud om att hans vän Lasaros avlidit. Så möter vi honom i texten där han är på vandring till Betania för att möta systerarna Marta och Maria. Marta var den som först fick möta Jesus och hon fick uttrycka sin sorg när hon sade till Jesus: "*Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.*" 11:21-22 Det var då som Jesus uttalade de ord som vi från den stunden så ofta brukar citera "*Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö*". 11:24-25

Vi läser att efter att Marta mött Jesus så skyndar hon sig till Maria för att berätta att Jesus kommit.

Maria skyndar sig till Jesus, faller på knä inför honom och uttrycker sin sorg med att säga: "Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött."

När Jesus ser den sorg som systrarna bar på fylldes han av medlidande och det står ordagrant: *Jesus föll i gråt.* Det var ett kännetecken på Jesus, han kände medlidande med människor som drabbats av sorg, Han kände för änkan i Nain, när hon miste sin ende son. Det står:

När Herren såg henne fylldes han av medlidande med henne och sade: "Gråt inte." Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade, och han sade: "Unge man, jag säger dig: Stig upp!" Luk 7:13-14

Likadant var det när Jesus blev uppsökt av Jairos som mist sin dotter. Även här har Jesus medlidande med den familj som drabbats så hårt. *Så tog han barnets hand och sade: "Talita koum!" (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!).* Mark 5:41

När Paulus skriver till de kristna i Rom så uppmanar han dem att visa medkänsla med andra. Han skriver: *Gläd er med dem som gläder sig och gråt med dem som gråter.* Rom 12:15

Nu visar Jesus sin gudomliga makt genom att gå ut till graven och befalla om att stenen till graven skulle tas bort *Den dödes syster Marta sade då: "Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar." Jesus sade till henne: "Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?" De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: "Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig."*

Johannes beskriver händelserna vid graven så levande som om vi stod där. Vi liksom ser Jesus framför oss när han ber högt som han alltid brukade göra. Mitt i döden tackar han Gud. Det låter kanske lite konstigt att Jesus skulle tacka Gud mitt i döden. Men egentligen står det likadant i psaltaren 103:

*Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!*

*Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör:
han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet,*

Jesus kallar Gud för sin Fader, så markerar han sin samhörighet med honom.

Jesus ber att detta under ska vara ett tecken som leder till tro för dem som får bevittna det, men också för oss som får läsa om denna händelse.

Sedan ropade han med hög röst: "Lasaros, kom ut."

Den döde Lasaros blev kallad vid sitt namn.

Ibland har jag fått frågan, hur det är med dem som är döda, om de även efter döden bär sina namn. Vad jag förstått av Bibelns vittnesbörd, så har de döda sina namn.

När Gud presenterar sig vid törnbusken för Mose säger han: Jag är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Dessa tre hade vid det tillfället varit döda sedan lång tid tillbaka.

Men Gud säger: Jag är, inte jag var Abrahams, Isaks och Jakobs Gud.

Likadant var det på härlighetens berg när Jesus förklarades för lärjungarna, då uppenbarade sig Moses och Elia för dem, det var länge sedan dessa herrar hade gått in i evighetens värld. Det behövdes ingen presentation av dem, Petrus, Jakob och Johannes kände igen dem, så förunderligt är det när man nalkas de eviga tingen. Jag är själv övertygad om att när jag får komma hem till Gud så kommer jag inte att ha några problem med namn. Det kan jag ha nu när plötsligt namn bara försvinner från mitt minne. Där hemma hos Gud är vi alla kända.

Så var det också när Jesus berättade om den rike mannen och Lasaros som båda dog, bägge kände genast igen Abraham och samtalande med honom, den rike mannen kände också igen Lasaros.

Men för att återgå till texten. Jesus ropade på Lasaros att komma ut och vi kan framför oss se hur han kom ut ifrån den uthuggna gravkammaren likt en mumie med armar och ben inlindade med bindlar. Och ansiktet täckt av en duk. Så säger Jesus till sina lärjungar:

"Gör honom fri och låt honom gå."

Så får Lasaros bli befriad från dödens bindlar.

På det andliga planet kan vi människor också vara döda. Men Gud som vill att alla människor ska bli frälsta kallar oss vid namn, precis som Jesus gjorde med Sackaios eller Lasaros. Eller som Jesus säger om den förlorade sonen: Han som var död, har fått liv igen. Våra liv som kändes, som vore vi döda i tron fylls av liv. Allt som bundit oss får vi bli befriade ifrån.

Jesus ger oss av sin befrielse, ger oss tröst och hopp inför döden, och ger oss slutligen del av det liv som aldrig dör.